

Papa Francesc: "Feu tot el que Ell us digui!"

En l'audiència del dimecres 8 de juny el Papa va començar una nova sèrie de catequesis sobre els miracles de Jesús. La primera catequesis va ser sobre les noces de Canà.

08/06/2016

22. El primer signe de la Misericòrdia: Canà (Jn 2,1-11)

Estimats germans i germanes, bon dia!

Abans de començar la catequesi, voldria saludar un grup de parelles, que celebren les noces d'or del matrimoni. Aquest sí que és “el bon vi” de la família! El vostre és un testimoni que els nous esposos –que saludaré després– i els joves han d'aprendre. És un testimoni preciós. Gràcies pel vostre testimoni.

Després d'haver comentat algunes paràboles envers la misericòrdia, avui reflexionem sobre el primer dels miracles de Jesús, que l'evangelista Joan qualifica com “senyals”, perquè Jesús no els va fer per desvetllar sorpreses, sinó per revelar l'amor del Pare. El primer d'aquests senyals prodigiosos l'explica el mateix Joan (2,1-11) i té lloc a Canà de Galilea. Es tracta d'una mena de “porta d'entrada”, on estan esculpides les expressions que il·luminen tot el misteri de Crist i obren el cor dels deixebles a la fe. Fixem-nos en algunes.

En la introducció trobem l'expressió «*Jesús, juntament amb els seus deixebles*» (v. 2). Aquells que Jesús ha cridat a seguir-lo els ha unit a Ell en una comunitat i ara, com una única família, tots estan convidats a les noces. Iniciant el ministeri públic a les noces de Canà, Jesús es dona a conèixer com l'espòs del poble de Déu, anunciat pels profetes, i ens revela la profunditat de la relació que ens uneix a Ell: és una Aliança nova d'amor. Quin és el fonament de la nostra fe? Un acte de misericòrdia amb el qual ens uneix a Ell. I la vida cristiana és la resposta a aquest amor, és com la història de dos enamorats. Déu i l'home es troben, es cerquen, es troben, ho celebren i s'estimen: en realitat com l'estimat i l'estimada del *Càntic dels Càntics*. La resta ve com a conseqüència d'aquesta relació. L'Església és la família de Jesús en la qual aboca el seu amor; és aquest amor que l'Església guarda i vol donar a tots.

En el context de l'Aliança es comprèn també l'observació de la Mare de Déu: «*No tenen vi*» (v. 3). Com és possible celebrar el matrimoni i fer festa si manca allò que els profetes indicaven com un element típic del banquet messiànic (cf. *Am* 9,13-14;*Gl* 2,24; *Is* 25,6)? L'aigua és necessària per viure, però el vi expressa l'abundància del banquet i la joia de la festa. És una festa de noces on hi manca el vi; als nous esposos se n'avergonyeixen. Imagineu acabar una festa de noces bevent te? Seria una vergonya. El vi és necessari per a la festa. Transformant en vi l'aigua de les àmfores «*destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus*» (v. 6), Jesús realitza un senyal eloqüent: transforma la Llei de Moisès en Evangeli, portador de joia. Com Joan mateix diu en un altre lloc: «*La Llei fou donada per Moisès, però la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist*» (1,17).

Les paraules que Maria adreça als servents vénen a coronar el quadre matrimonial de Canà: «*Feu tot el que Ell us digui*» (v. 5). És curiós: són les seves últimes paraules recollides en els Evangelis: són el testament que ens dóna a tots nosaltres. També avui la Mare de Déu ens diu a tots nosaltres: “Feu qualsevol cosa que us digui –que Jesús us digui- Feu-ho”. És el testament que ens ha deixat: és preciós! Es tracta d’una expressió que recorda la fórmula de fe utilitzada pel poble d’Israel a Sinaí, com a resposta a les promeses de l’aliança: «*Complirem tot el que ha dit el Senyor!*» (Ex 19,8). I de fet, a Canà els servents obeeixen. «*Els diu Jesús: Ompliu d’aigua aquestes piques. Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei. Ells li’n portaren*» (vv. 7-8). En aquestes noces, en realitat es fa una Aliança Nova i als servidors del Senyor, és a dir, a tota l’Església, se li confia una nova missió: «*Feu tot el*

que Ell us digui!». Servir al Senyor significa escoltar i dur a la pràctica la seva Paraula. És la recomanació senzilla però essencial de la Mare de Jesús i és el programa de vida del cristià. Per a cadascun de nosaltres, treure de l'àmfora equival a confiar en la Paraula de Déu per experimentar la seva eficàcia en la vida. Aleshores, junt amb el cap del servei que ha tastat l'aigua convertida en vi, també nosaltres podem exclamar: *“Tu has guardat fins ara el vi millor.”* (v. 10). Sí, el Senyor continua reservant el bon vi per a la nostra salvació, així com continua brollant del costat traspassat del Senyor.

La conclusió de la història sona com a una sentència: *«Així va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles van creure en ell»* (v. 11). Les noces de Canà són molt més que la senzilla

narració del primer miracle de Jesús. Com un cofre, Ell guarda el secret de la seva persona i l'objectiu de la seva vinguda: l'esperat Espós inicia a les noces que es compleixen en el Misteri pasqual. En aquestes noces Jesús s'uneix als seus deixebles amb una Aliança nova i definitiva. A Canà els deixebles de Jesús es converteixen en la seva família i a Canà neix la fe de l'Església. A aquelles noces, tots nosaltres hi som convidats, perquè el vi novell no falti més!

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/papa-
francesc-feu-tot-el-que-ell-us-digui/](https://dev.opusdei.org/ca/article/papa-francesc-feu-tot-el-que-ell-us-digui/)
(22/08/2025)